

være nogen Nytte til, om jeg fulgte det ærede Medlem, saa at jeg fordybede mig i alle de Punkter, han har fremdraget, men et Par af de vigtigste giver mig Anledning til nogle Bemærkninger. Det ærede Medlem spurgte — det var vistnok det første Spørgsmaal, han rettede til mig —: I det Øjeblik, man i et Aktieselskabs Vedtægter vil indsætte Bestemmelser, der har til Formaal at forebygge, at der foretages utilbørlige Overgreb af kapitalstærke Grupper, som køber Aktierne op, vilkaarlig afsætter Bestyrelsen og selv tager Magten, er der da i Lovforslaget noget, som udelukker, at Bestemmelser sigtende hertil indføjes i Aktieselskabets Vedtægter? Jeg svarer dertil: Nej, intet, tværtimod. Grundprincippet, Lovforslagets ledende Tanke i denne Henseende er at bestemme: De og de Ting skal I sørge for findes i Vedtægterne, om de og de Anliggender skal der være givet Regler; men hvad man i øvrigt vil indsætte i Vedtægterne, hvad man finder det hensigtsmæssigt at have Bestemmelser om paa det ene eller paa det andet Omraade, staar det ethvert Selskab frit for selv at afgøre. Selvfølgelig maa man ikke indføre Ting i Vedtægterne, som strider mod Lov og Ærbarhed, men i øvrigt staar det et Selskabs Aktionærer frit for at ordne sig paa den Maade, de finder hensigtsmæssigt for Selskabets Tarv.

Det ærede Medlem fremhævede som et Hovedpunkt, der havde vakt Betænkeligheder hos ham, den Ændring, som i Landstinget er foretaget med Hensyn til Lovens Forskrifter om den Adgang, et Selskabs Revisor skal have til at gøre sig bekendt med Selskabets Bøger og andre Dokumenter. Det ærede Medlem fandt det meget uheldigt, at de Bestemmelser, som indeholdtes i Lovforslaget, saaledes som jeg fremsatte det, er blevet ændret og svækket ved den Affattelse, som den paa-gældende Paragraf har faaet i Landstinget. Det forekommer mig, at denne det ærede Medlems Indvending væsentlig er grundet i, at han ser urigtigt paa Betydningen af den foretagne Ændring. Der er ikke, efter min Opfattelse, ved den Ændring, Landstinget har foretaget, sket nogen principmæssig Forandring i Revisorens lovmæssig hjemlede Stilling. Der stod i det oprindelige Lovforslag, at Revisoren skal have fri Adgang til alle Selskabets Bøger, og dette er blevet ændret til: alle Selskabets Bøger vedrørende Selskabets Regnskabsvæsen. Endvidere stod der, at han sskal have Adgang til at gøre sig bekendt med alt, hvad der vedrører Selskabets

Virksomhed, og det er blevet ændret til: alt, hvad der har Betydning for at bekræfte Regnskabets og Statusopgørelsens Rigtighed. Saaledes som Paragraffen lyder nu, synes den mig klart at pege paa det, som er Revisors Opgave, og i Virkeligheden at sige det samme som før. Naar der tales om Selskabets Bøger, menes der naturligvis Selskabets regnskabsmæssige Bøger — Leksika og lignende Bøger, der staar paa Hylden, tænkes der jo dog ikke paa med „Selskabets Bøger“. Og naar en Revisor har Adgang til at blive fuldt ud bekendt med alle Enkeltheder, som har Indflydelse paa Regnskabets Rigtighed og Statusopgørelsens Korrekthed, har han i Virkeligheden Adgang til alt det, som det er en almindelig Revisors Opgave at sætte sig ind i. En Revisor i almindelig Forstand har ikke til Opgave at indblande sig i de forretningsmæssige Dispositioner. Hvis en Bestyrelse ligger i store og afgørende Forhandlinger om en eller anden Forretning, og Revisor da forlanger at blive bekendt med hele Korrespondancen om vedkommende Sag, som endnu ikke er afsluttet, vilde en hvilken som helst Bestyrelse svare: Dette falder ikke ind under en Revisors Hverv. Tænk blot paa et saa almindeligt Tilfælde som et Blad — Blade er jo ofte Aktieforetagender nu til Dags. Revisor har at gennemgaa Bladets Regnskab og kontrollere alt, hvad der har Betydning for Bladets Aktionærer som saadanne, men hvis han skulde kunne kræve Adgang til at komme ind i enhver Forhandling, som Bladets Redaktør i denne sin Egenskab fører med et hvilket som helst Menneske, blive bekendt med enhver redaktionel Hemmelighed, vilde man dog vist finde dette ret misligt. Jeg gentager, at den nuværende Affattelse af Paragraffen i sit Væsen siger det samme som den tidligere Affattelse. Den hindrer ikke, at Revisor er i Stand til at kræve Oplysning om alt det, som det i Virkeligheden er hans Hverv at skaffe sig Oplysning om.

Det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) gjorde den rigtige Bemærkning, at der i § 59 er indløbet en Trykfejl; den er fremkommet ved Lovforslagets Ekspedition fra Landstinget. Der staar her „§ 31“ i Stedet for „§ 29“. Denne Trykfejl har allerede nu vist sin uheldige Virkning derved, at den har tjent til at vildlede det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam). Det ærede Medlem kunde i og for sig tiltræde — saaledes forstod jeg ham — den ved Behandlingen i Landstinget indførte Bestemmelse, som gaar ud paa, at hvis et Sel-